29/09/2023

Ο Φλωρίνης Θεόκλητος αποχαιρετά με Εγκύκλιό του κλήρο και λαό

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας

Αποχαιρετιστήρια Εγκύκλιο προς τον ιερό κλήρο και τον λαό της Ιεράς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας απέστειλε ο Μητροπολίτης κ. Θεόκλητος καθώς την ερχόμενη Κυριακή, 1η Οκτωβρίου, τίθεται σε ισχύ η παραίτηση την οποία είχε υποβάλει τον Αύγουστο προς τον Αρχιεπίσκοπο και τη ΔΙΣ, η οποία και έγινε δεκτή.

Γραφείο ρεπορτάζ ope.gr

Χθες, Πέμπτη 28 Σεπτεμβρίου 2023, ο **Μητροπολίτης κ. Θεόκλητος** συγκάλεσε την τελευταία Ιερατική Σύναξη στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Φλωρίνης αποχαιρετώντας τους κληρικούς, πολλούς εκ των οποίων εισήγαγε στο μυστήριοι

της Ιερωσύνης.

Ο Ιεράρχης ο οποίος παρέμεινε στη διακονία της Τοπικής Εκκλησίας επί **56 συναπτά έτη,** τα τελευταία 22 μάλιστα ως Ποιμενάρχής της, διαδεχόμενος μια μεγάλη μορφή της Εκκλησίας της Ελλάδος, τον **αοίδιμο Μητροπολίτη Φλωρίνης Αυγουστίνο Καντιώτη**, με τον τρόπο αυτό στέλνει μήνυμα ενότητας για τη συνέχιση του έργου στις ακριτικές περιοχές της Μητροπολιτικής περιφέρειάς του.

“Ποθώ να συγχωρήσω τους πάντας, αλλά και ζητώ συγγνώμη από τους πάντας”

Ο Σεβασμιώτατος κάνει τον δικό του απολογισμό για τα χρόνια της παραμονής του στη Φλώρινα και τονίζει ότι η απόφασή του για να παραιτηθεί ήρθε μετά από μεγάλη προσευχή.

“Σίγουρα στα χρόνια αυτά της ποιμαντορίας μου έγιναν και λάθη, δημιουργήθησαν παραπικρασμοί, πόνοι, θλίψεις, διχοστασίες, παρετηρήθησαν ελλείψεις. Τούτη την ιερή ώρα δεν επιθυμώ να δικάσω η να αναζητήσω τον φταίχτη. Τούτη την φοβερή για την ταπεινότητά μου στιγμή το μόνο που ποθώ είναι να συγχωρήσω τους πάντας, αλλά και να ζητήσω συγγνώμη από τους πάντας. Γι’ αυτό ζητώ από όλους σας συγχώρεση, για τις ελλείψεις και τα σφάλματά μου, όπως παρέχω και σε όλους σας συγχώρεση μέσα από την καρδιά μου. Άλλωστε σε όλη μου την πορεία μέσα στην Εκκλησία αυτό προσπάθησα να εμπνεύσω: Ακατάκριτο-Συγχώρεση-Αγάπη. Γι’ αυτό το τρίπτυχο, σας παρακαλώ, να εργαστείτε πνευματικώς, ούτως ώστε να το

λάβετε ως δωρεά εκ του Θεού”, αναφέρει.

“Να υποδεχθούμε το νέο μας Επίσκοπο με αγάπη και σεβασμό”

Στις 9 Οκτωβρίου η Ιεραρχία θα εκλέξει τον διάδοχο του Μητροπολίτη κ. Θεοκλήτου με τον ίδιο να ζητά από τον κλήρο και τον λαό να υποδεχθούν το νέο τους Επίσκοπο με αγάπη και σεβασμό.

“Σας παρακαλώ, το νέο μας επίσκοπο, τον οποίον η Εκκλησία μας θα εκλέξει και θα αποστείλει, να υποδεχθούμε, με αγάπη και σεβασμό αποδίδοντάς του την τιμή, την οποία όρισαν οι κανόνες των Αγίων Πατέρων. Αυτός θα είναι πλέον το ορατό σημείο της εν Χριστώ ενότητός μας. Αυτός θα είναι ο νέος πατέρας και ποιμένας μας, ο κυβερνήτης της τοπικής Εκκλησίας μας”, σημειώνει.

“Είναι τιμή και όχι ποινή να είμαστε Έλληνες Ακρίτες Μακεδόνες”

Ο Σεβασμιώτατος κ. Θεόκλητος παροτρύνει επίσης τους κατοίκους της ακριτικής περιοχής, από την οποία μάλιστα η Εκκλησία έστειλες πολλές φορές τον παλμό της Μακεδονίας, να παραμείνουν πιστοί στην πατρίδα και να αγωνιστούν, ως γνήσιοι Έλληνες Μακεδόνες, για τα δίκαια του τόπου τους.

“Επίσης, σας παρακαλώ, να μείνετε πιστοί και αφοσιωμένοι στην γαλανόλευκη πατρίδα μας, την Ελλάδα, στην γλυκυτάτη Μακεδονία μας, στον αιματοβαμμένο τόπο μας. Κλείστε τα αυτιά σας σε κάθε είδους προπαγάνδα και ανοίξτε την καρδιά σας μόνον στον Χριστό και στην Ελλάδα. Παράλληλα, διεκδικείστε ένα καλύτερο μέλλον για τα παιδιά μας. Ως ακρίτες της πατρίδος απαιτείστε τα δίκαιά σας. Δεν είμαστε δευτέρας κατηγορίας Έλληνες. Είμαστε Έλληνες Ακρίτες Μακεδόνες και αυτό είναι τιμή και όχι ποινή”.

Ολόκληρη η αποχαιρετιστήρια Εγκύκλιος του Μητροπολίτη Φλωρίνης κ. Θεοκλήτου:

Ἀδελφοί μου, παιδιά μου πνευματικά.

Μὲ βαθύτατη συγκίνηση, μέ πνευματική χαρά καί μέ εὐγνωμοσύνη στόν Κύριό μας Ἰησοῦ, σᾶς ἀπευθύνω τήν τελευταία ποιμαντική ἐγκύκλιό μου. Ὅπως γνωρίζετε, κατέθεσα τήν παραίτησή μου ἀπό τά ποιμαντικά καθήκοντά μου, στήν Ἱερά Σύνοδο, ἡ ὁποία ἔγινε ἀποδεκτή καί ἔτσι ἀπό 1ης Ὀκτωβρίου ἀποσύρομαι ἐκ τῶν ποιμαντικῶν καθηκόντων μου στήν ἱερά ἡσυχία τοῦ κελλιοῦ μου.

Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι τήν ἀπόφασή μου αὐτή ἔλαβα μετά ἀπό πολύμηνο ἐκτενῆ προσευχή. Συνηθίζω πρίν ἀπό σημαντικές ἀποφάσεις τῆς ζωῆς μου νά προσεύχομαι στόν Κύριο νά δείξει τό θέλημά Του. Τοῦτο ἔγινε καί τώρα. Προσευχήθηκα πολύ, μέ

ἀγωνία καί πόνο πολλές φορές. Δέν εἶναι εὔκολο ὁ πατέρας νά ἀποχωρίζεται τά τέκνα, οὔτε ὁ ποιμένας τό ποίμνιο. Ὁ σύνδεσμος βαθύς, ἡ σχέση ἱερή, ἡ ἀγάπη ἁγία. Ὅμως ἔβλεπα τό γῆρας νά μέ κυκλώνει καί νά μοῦ στερεῖ τή δυνατότητα νά διακονῶ τό ποίμνιο. Ἔνιωθα τίς σωματικές δυνάμεις μου νά μέ ἐγκαταλείπουν. Ἔφτασα στό σημεῖο νά μή μπορῶ νά λειτουργῶ. Ἡ εὐθύνη μου ἔναντι τοῦ Θεοῦ, πού μέ κατέστησε ποιμένα σας, ἀλλά καί ἔναντί σας, βάρυνε πολύ στήν καρδιά μου. Ἡ σκέψη ὅτι μέ τήν παραμονή μου στόν θρόνο ἴσως νά ἀδικοῦσα τήν τοπική μας Ἐκκλησία μέ συνέθλιβε. Γι' αὐτό, τήν ἀγωνία μετέβαλα σέ προσευχή καί τόν πόνο σέ ἐμπιστοσύνη πρός τόν Κύριο. Καί ὁ Κύριος μοῦ ἀπάντησε. Μέ διαφόρους τρόπους μοῦ ὑπέδειξε τήν ὁδό, τήν ὁποία ὀφείλω νά βαδίσω ἀπό ἐδῶ καί στό ἐξῆς. Τότε εἶπα καθ' ἑαυτόν: «τά κατ' ἐμέ τέλος ἔχει». Μέ χαρά δέχτηκα τό θέλημά Του, μέ εἰρήνη καί μέ ἀγαθή συνείδηση ὑπέγραψα τήν παραίτησή μου, δοξολογικά καί εὐχαριστιακά ζῶ τά θαυμάσιά Του.

«Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τόν Κύριον» (Ψαλμὸς ρβ').

«Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν».

«Εἴη τό ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον» (Ἰώβ α' 21).

Στήν τελευταία δι' ἐγκυκλίου ἐπικοινωνία μας ἐπιθυμῶ νά ἀνοίξω τήν καρδιά μου καί νά σᾶς φανερώσω πράγματα τά ὁποῖα τήν συνέχουν.

Θέλω νά σᾶς ἐξομολογηθῶ, ἀγαπητοί μου Φλωρινιῶτες, Πρεσπιῶτες, Ἀμυνταιῶτες καί Πτολεμαϊδεῖς, ὅτι στά πενήντα ἕξι χρόνια πού ὁ Κύριος μέ ἀξίωσε νά σᾶς διακονῶ, τόσο ὡς πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεως, ὅσο καί ὡς ἐπίσκοπός σας, σᾶς ἀγάπησα ὑπερβαλλόντως. Γι' αὐτό καί σᾶς διακόνησα μέ πιστότητα, αὐταπάρνηση καί αὐτοθυσία. Ἐσεῖς γίνατε ἡ οἰκογένειά μου, ἐσεῖς τά παιδιά καί οἱ ἀδελφοί μου, ἐσεῖς τό κατά Θεόν καύχημά μου. Σπανίως ἀπουσίασα ἀπό τή Μητρόπολη καί τοῦτο γιατί δέν ἤθελα νά σᾶς ἀποχωριστῶ, ἔστω καί προσωρινά. Τούς περισσοτέρους σᾶς ἀναγνωρίζω ἀπό τά πρόσωπα, σᾶς προσφωνῶ μέ τά ὀνόματά σας, παραβρέθηκα στίς χαρές καί στίς λύπες σας, συμμετεῖχα στούς ἀγῶνες σας, συνέπασχα μέ τίς ἀγωνίες σας. Περιόδευσα πλειστάκις τίς ἐνορίες μας, ἔσπειρα ἀφειδῶς τόν λόγο τοῦ Θεοῦ στίς καρδιές σας, ἄκουσα ἀμέτρητες ὧρες, μέ πατρική ἀγάπη καί κατανόηση, τίς ἁμαρτίες σας, λειτούργησα ἄπειρες φορές στά Θυσιαστήρια τῶν Ναῶν τῶν ἐνοριῶν μας, πολλές φορές μέ ἐπικίνδυνες συνθῆκες, μέ χιόνια πολλά, μέ κρύο πού ξεπερνοῦσε τούς -25°C, σέ δρόμους ἐπικίνδυνους, πεζοπορώντας ὧρες πολλές, μέσα στόν καύσωνα καί στό ψῦχος, ἀπειλούμενος ἀπό ἄγρια ζῶα.

Ἀλλά καί σάν ἐπίσκοπός σας, δέν ἄλλαξα οὔτε τόν τρόπο ζωῆς μου, οὔτε καί τόν τρόπο διακονίας μου. Περιόδευσα πλειστάκις τήν Μητρόπολή μας, ἀπό Πρεσπῶν, ἕως Γραμματικῶν καί ἀπό Νίκης, ἕως Μαυροπηγῆς, ἀξιώθηκα ἀπό τόν Θεό νά

τελέσω δεκάδες κουρές καὶ χειροτονίες ἀξίων μοναχῶν καί κληρικῶν, θέσαμε θεμελίους λίθους σέ Ἱερούς Ναούς καί Μοναστήρια, τούς ὁποίους καί ἐγκαινιάσαμε, ἐκ βάθρων ἀνακαινίσαμε τό Μητροπολιτικό Μέγαρο, τίς Ἐκκλησιαστικές Κατασκηνώσεις, τό Ἐκκλησιαστικό Γηροκομεῖο, δημιουργήσαμε δομές γιά τή νεότητα, τήν οἰκογένεια, τίς κακοποιημένες γυναῖκες.

«Ἀργυρίου ἤ χρυσίου οὐκ ἐπεθύμησα» (Πρξ. 20,33). Φτωχός εἰσῆλθα στό εὐλογημένο ράσο, πάμπτωχος ἀναχωρῶ ἀπό τή δημοσία δράση.

«Ὅλα γιά τή δόξα τοῦ Χριστοῦ». Αὐτό ἦταν τό σύνθημά μας. Τό σύνθημα μέ τό ὁποῖο μᾶς γαλούχησε ὁ κοινός πνευματικός πατέρας μας, ὁ ἅγιος ἐπίσκοπός μας Αὐγουστῖνος, στόν ὁποῖο μετά Θεόν ὀφείλω τά πάντα, καί στοῦ ὁποίου τόν βαρύ κόπο εἰσῆλθα, ἐδῶ στήν Ἱερά Μητρόπολή μας. Μέ αὐτό τό σύνθημα πορευτήκαμε, τόσο ἐγώ, ὅσο καί οἱ πολύτιμοι συνεργάτες μου, κληρικοί καί λαϊκοί, τούς ὁποίους καί ἀπό αὐτή τή θέση θερμά τούς εὐχαριστῶ καί πατρικά εὐλογῶ. Καί μέ αὐτό τό σύνθημα ἐργαστήκαμε καί συνεργαστήκαμε τά εἰκοσιτέσσερα αὐτά χρόνια.

Σίγουρα στά χρόνια αὐτά τῆς ποιμαντορίας μου ἔγιναν καί λάθη, δημιουργήθησαν παραπικρασμοί, πόνοι, θλίψεις, διχοστασίες, παρετηρήθησαν ἐλλείψεις. Τούτη τήν ἱερή ὥρα δέν ἐπιθυμῶ νά δικάσω ἤ νά ἀναζητήσω τόν φταίχτη. Τούτη τήν φοβερή γιά τήν ταπεινότητά μου στιγμή τό μόνο πού ποθῶ εἶναι νά συγχωρήσω τούς πάντας, ἀλλά καί νά ζητήσω συγγνώμη ἀπό τούς πάντας. Γι' αὐτό ζητῶ ἀπό ὅλους σας συγχώρεση, γιά τίς ἐλλείψεις καί τά σφάλματά μου, ὅπως παρέχω καί σέ ὅλους σας συγχώρεση μέσα ἀπό τήν καρδιά μου. Ἄλλωστε σέ ὅλη μου τήν πορεία μέσα στήν Ἐκκλησία αὐτό προσπάθησα νά ἐμπνεύσω: Ἀκατάκριτο-Συγχώρεση-Ἀγάπη. Γι' αὐτό τό τρίπτυχο, σᾶς παρακαλῶ, νά ἐργαστεῖτε πνευματικῶς, οὕτως ὥστε νά τό λάβετε ὡς δωρεά ἐκ τοῦ Θεοῦ.

Ἐργάστηκα ἐπίσης ἔμπονα καί γιά τή διατήρηση τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἑνότητός μας. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι στή Μητρόπολή μας ἀρκετές φορές δοκιμάστηκε ἡ ἐκκλησιαστική ἑνότητά μας. Σᾶς ὁμολογῶ ὅτι γιά νά διατηρηθεῖ αὐτή ἡ ἑνότητά μας καί ἀμέτρητες ὧρες προσευχήθηκα καί πολύ ὑπομονή ἔκανα καί ταπεινώθηκα καί πόνεσα καί ἔκλαψα. Δοξασμένο νά εἶναι τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ μας, διότι, παρ' ὅτι διήλθαμε διά πυρός καί ὕδατος πάντοτε μᾶς ἐξήγαγε εἰς ἀναψυχήν. Ἀναχωρώντας ἐκ τοῦ θρόνου, σᾶς παρακαλῶ θερμά ὅλους, νά διατηρήσετε τήν ἑνότητα τῆς πίστεως καί τήν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Μείνετε ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὀρθοτομοῦντες. «Σᾶς παρακαλῶ, ἀδελφοί, μου, στό ὄνομα καί ἐξ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νά εἶστε ὅλοι ὁμόφωνοι καί νά λέγετε, σάν ἀπό μιά καρδιά, τήν ἴδια ὁμολογία τῆ πίστεως καί νά μήν ὑπάρχουν μεταξύ σας σχίσματα καί διαιρέσεις, ἀλλά νά εἶστε συγκρατημένοι, κατηρτισμένοι καί ἑνωμένοι μεταξύ σας, μέ τό ἴδιο φρόνημα καί τήν ἴδια γνώμη» (Α' Κορ. 1,10).

Στό πλαίσιο αὐτό, σᾶς παρακαλῶ, τό νέο μας ἐπίσκοπο, τόν ὁποῖον ἡ Ἐκκλησία μας θά ἐκλέξει καί θά ἀποστείλει, νά ὑποδεχθοῦμε, μέ ἀγάπη καί σεβασμό ἀποδίδοντάς του τήν τιμή, τήν ὁποία ὅρισαν οἱ κανόνες τῶν Ἁγίων Πατέρων. Αὐτός θά εἶναι πλέον τό ὁρατό σημεῖο τῆς ἐν Χριστῷ ἑνότητός μας. Αὐτός θά εἶναι ὁ νέος πατέρας καί ποιμένας μας, ὁ κυβερνήτης τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἐπίσης, σᾶς παρακαλῶ, νά μείνετε πιστοί καί ἀφοσιωμένοι στήν γαλανόλευκη πατρίδα μας, τήν Ἑλλάδα, στήν γλυκυτάτη Μακεδονία μας, στόν αἱματοβαμμένο τόπο μας. Κλείστε τά αὐτιά σας σέ κάθε εἴδους προπαγάνδα καί ἀνοίξτε τήν καρδιά σας μόνον στόν Χριστό καί στήν Ἑλλάδα. Παράλληλα, διεκδικεῖστε ἕνα καλύτερο μέλλον γιά τά παιδιά μας. Ὡς ἀκρίτες τῆς πατρίδος ἀπαιτεῖστε τά δίκαιά σας. Δέν εἴμαστε δευτέρας κατηγορίας Ἕλληνες. Εἴμαστε Ἕλληνες Ἀκρίτες Μακεδόνες καί αὐτό εἶναι τιμή καί ὄχι ποινή.

Ἀδελφοί μου, παιδιά μου πνευματικά,

Καθώς οἱ ἡμέρες τῆς διαποιμάνσεως τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, ὑπό τῆς ταπεινότητός μου, ἐξαντλοῦνται στρέφω τήν σκέψη μου πρός τό παρελθόν μέ εὐχαριστία στόν Θεό, στό παρόν μέ δοξολογία καί στό μέλλον μέ ἐλπίδα πρός Αὐτόν. Σέ Αὐτόν πού ἀπό τή νεότητά μου μέ κάλεσε στή διακονία τοῦ Εὐαγγελίου. Σέ Αὐτόν, ὁ Ὁποῖος μοῦ χάρισε ὁδηγό ἁπλανῆ, καὶ μέ κατέστησε ἐργάτη τοῦ Εὐαγγελίου, οἰκονόμο τῶν Μυστηρίων Του, ἐπίσκοπο τῆς Ἐκκλησίας Του. Σέ αὐτόν πού εἶναι τό πᾶν τῆς ζωῆς μου. Σέ Αὐτόν, στόν Ὁποῖον πρέπει πᾶσα δόξα, τιμή καί προσκύνησις, ἕως τῆς τελευταίας πνοῆς μου.

Καί μετά τόν Θεό στρέφω τήν σκέψη μου σέ αὐτόν πού ἔγινε τό ὄργανο τοῦ Θεοῦ γιά τή σωτηρία μου, στόν ἀείμνηστο κοινό Πατέρα καί Γέροντά μας, Μητροπολίτη κυρό Αὐγουστῖνο. Νοερῶς τοῦ βάζω μετάνοια καί τοῦ καταθέτω τήν ἰσόβια

εὐγνωμοσύνη μου, ἐκεῖ στόν παράδεισο, στόν ὁποῖον εἶμαι βέβαιος ὅτι εἶναι. Τόν παρακαλῶ νά δέεται ὑπέρ τοῦ πληρώματος τῆς Μητροπόλεως πού τόσο ἀγάπησε, τοῦ ταπεινοῦ ἀμέσου διαδόχου του, ἀλλά καί τοῦ νέου ἐπισκόπου πού θά ἔρθει.

Στρέφω, τέλος, τήν σκέψη μου καί πρός ἐσᾶς, τόν ἱερό κλῆρο, τίς μοναστικές καί ἱεραποστολικές Ἀδελφότητες, τούς ἔντιμους ἄρχοντες καί τόν πιστό καί εὐσεβῆ λαό τῆς Μητροπόλεώς μας μέ αἰσθήματα βαθιᾶς εὐχαριστίας καί πατρικῆς ἀγάπης. Σᾶς εὐχαριστῶ θερμά ὅλους σας.

Σᾶς εὐχαριστῶ, γιατί χωρίς ἐσᾶς δέν θά γινόταν τό ἔργο, τό ὁποῖο – Χάριτι Θεοῦ – ἐπιτελέσαμε στή Μητρόπολή μας.

Σᾶς εὐχαριστῶ γιά τήν εὐσέβειά σας, τήν ἐκκλησιαστική ποιότητά σας, τό γενναῖο φρόνημά σας, τό ἑλληνορθόδοξο ἦθος σας, τήν εὐγένεια τοῦ χαρακτῆρος σας, τή σεμνότητα τῶν τρόπων σας, τήν ἐντιμότητα τῶν λόγων σας.

Σᾶς εὐχαριστῶ, γιατί μέ κάνατε νά χαρῶ γιά τήν, κατά Χριστόν, πρόοδο σας, νά καυχηθῶ γιά τό φρόνημά σας, νά δακρύσω μέ τήν ἐπιτυχῆ ἔκβαση τῶν ἀγώνων σας.

Σᾶς εὐχαριστῶ, γιατί μέ ἀγαπήσατε ἀληθινά, μέ σεβαστήκατε υἱικά, μέ τιμήσατε ἐγκάρδια, μοῦ ἀποδώσατε, παρά τήν ἀναξιότητά μου, τήν ὀφειλομένη τιμή.

Ταπεινά, σᾶς ὑπόσχομαι, ὅτι κανέναν δέν θά λησμονήσω στίς προσευχές μου. Εἶστε ἡ πνευματική οἰκογένειά μου καί αὐτό δέν θά ἀλλάξει ποτέ.

Ἄλλωστε, θά σᾶς περιμένω πάντα στό τόπο πού διαμένω ἐδῶ καί εἴκοσι χρόνια, στό κελλάκι μου, πού βρίσκεται δίπλα ἀπό τήν Ἀδελφότητα τῆς Ἁγίας Μακρίνας. Ὅσο οἱ σωματικές δυνάμεις μου τό ἐπιτρέπουν, ἡ πόρτα μου θα εἶναι πάντοτε ἀνοιχτή γιά ὅλους σας. Θά χαίρομαι νά σᾶς βλέπω, νά σᾶς ἀκούω, νά σᾶς συναναστρέφομαι.

Κλείνοντας τήν τελευταία ἀποχαιρετιστήριο ἐγκύκλιό μου, ὑψώνω τά γεροντικά πατρικά χέρια μου καί εὐλογῶ ὅλους σας, ἕναν ἕναν καί μία μία ξέχωρα. Σᾶς εὐλογῶ μέ τήν ἐλπίδα τῆς ἐν Χριστῷ συνοδοιπορίας.

Εὔχεστε, παρακαλῶ, νά ἔχω τέλη ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά καί νά δώσω καλή ἀπολογία στόν Ἰησοῦ μας κατά τήν ἡμέρα τῆς κρίσεως.

Εὔχεστε, ὅπως, μέσα στήν ἡσυχία τοῦ κελλίου μου, εὕρω ἔλεον καί χάριν παρά τοῦ ἀγωνοθέτου Χριστοῦ.

Ἀσπάζομαι ἅπαντας ἐν φιλήματι Ἁγίῳ.

«Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ μεθ’ ἡμῶν καί ἡ ἀγάπη μου μετά πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἀμήν» (Α’ Κορ. 16, 23-24).

Φλώρινα Κυριακή 24 Σεπτεμβρίου 2023

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης ἁπάντων ὑμῶν

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν & Ἐορδαίας

ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Δείτε επίσης:

Ο Φλωρίνης Θεόκλητος εξηγεί τον λόγο της παραίτησης του

ΔΙΣ: Δεκτές οι παραιτήσεις των Θεσσαλονίκης Ανθίμου, Παραμυθίας Τίτου, Φλωρίνης Θεοκλήτου και Βελεστίνου Δαμασκηνού